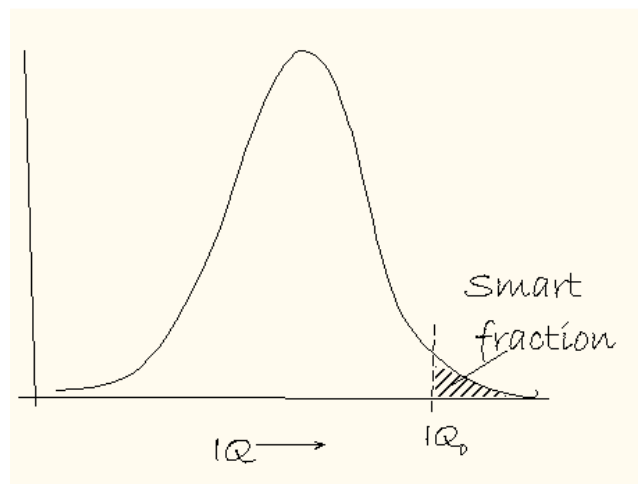

Söndagskrönika: De klyftiga och de korkade

Föregående veckas söndagskrönika hade intelligens och den kvartssekelgamla men fortfarande kontroversiella forskningsrapporten *The Bell Curve* som tema. I dag tänkte jag skifta fokus från den genomsnittliga IQ-kvoten hos olika grupper till "den smarta fraktionen" – se bilden ovan.

Tabula Rasa/Blank Slate är en filosofisk teori, som hävdar att människan inte bara formas av sin omgivning och sina erfarenheter utan också att hon kan formas till i stort sett vad som helst. Det påstod Aristoteles i sin avhandling *De Anima* (Om Själen) och de grekiska stoikerna utvecklade tanken. Nästa stora namn är den helgonförklarade 1200-talsfilosofen Thomas av Aquino, därefter 1600-talsfilosoferna Descartes och John Locke. Den senare myntar i sin *Essay Concerning Human Understanding* begreppet *oskrivet blad* (white paper/blank slate). I romanen *Émile eller om uppfostran* är Jean-Jacques Rousseau inne på samma tanke när han hävdar att vuxna kan forma barnet till vad de vill. Därefter kan vi hoppa fram till Marx, som ju menar att det är kapitalismen som skapar skillnaderna (orättvisorna). I det paradiset som proletariats diktatur leder fram till kommer alla människor att ha det likadant, det vill säga bra. Inga rika kapitalistsvin där inte. Socialdemokraterna lät sig inte övertygas om att man skulle nå detta lyckorike genom revolution och lanserade därför sitt alternativ, den sociala ingenjörskonsten.

Idén att vi alla kan bli lika är överhuvudtaget attraktiv för socialister, vilket som bekant kostat åtskilliga miljoner människors livet. Till de troendes skara kan man också föra Freud, eftersom han menade att arvet har en minimal betydelse. Människan formas under sina tidiga barndomsår. Ännu på 1950-talet var behavioristiska psykologer så övertygade om att alla mänskliga beteenden styrdes av miljön att det till och med fanns de som trodde att rätt terapi kunde bota Downs syndrom.

Det är det arvet vi lever med ännu i dag. Den politiskt korrekta dogmen utgår från att alla människor föds som oskrivna blad och att det endast är en felaktig politik, uppfostran och

miljöfaktorer som utbildning, näring, medicinsk vård osv. som hindrar en person från att nå upp till en annan människas intellektuella eller kulturella prestationer.

Det tycks inte spela någon roll att det inte finns något som helst vetenskapligt stöd för likhetsideologin. Neurovetenskap, psykometri och evolutionspsykologi har totalt krossat teorin att människan föds som ett oskrivet blad. Kognitionspsykologen Steven Pinkers uppgörelse *The Blank Slate: The Modern Denial of Human Nature* på över 500 sidor publicerades år 2002. Fyra år senare kom den i svensk översättning.

Politiker som svamlar om människans lika värde och feminister som kämpar för kvotering med lika utfall borde beordras att läsa den. Det skulle bespara oss medborgare en massa politiskt nonsens. Dessutom skulle det spara pengar, inte minst när det gäller bistånd. Det går inte att med hjälp av bistånd hjälpa fattiga länder med lågt IQ-snitt ur deras elände. Om politikerna tog konsekvenserna av vad moderna biologer och evolutionspsykologer är överens om när det gäller arvets betydelse, så skulle de dessutom snabbare än den snabbaste hönan kan springa sätta stopp för den immigration som i dag fyller på Sverige med nya invånare från Afrika och Mellanöstern.

År 2002 presenterades för första gången vad som kallades för *Smart Fraction Theory* av pseudonymen [La Griffe du Lion](#) (Lejonets klo). Pseudonymen står förmodligen för den amerikanske sociologen Robert Gordon, som skrev anonymt för att slippa en massa hätska kommentarer och påståenden om rasism. Också kontroversiell vetenskap bör drivas av logik, teori och empiriska bevis, således inte störas eller stoppas av skändningar och hot. Men så har det tyvärr blivit.

STF är inte en teori utan en hypotes som visserligen är trovärdig, men rätt enkel. Den säger att en nations ekonomiska välstånd framför allt bestäms av den del av befolkningen som har den högsta intelligensen. Enkelt uttryckt: ju större *andel smarta personer* ett samhälle har, desto mer tekniskt, socialt och ekonomiskt framgångsrikt är det. Det är de smartaste människorna som driver den nationella tillväxten. La Griffe satte fraktionsgränsen till 108, när normalvärdet ligger på 100. Det betyder att till den smarta fraktionen räknade han 30 procent av hela befolkningen.

Även om det är en trivial hypotes väcker fokusskiftet från snittintelligensen till den smartare delen av en befolkning ett antal nya frågor och hypoteser. Det är till exempel intressant när La Griffe påstår att när ett samhälles komplexitet ökar, så får det konsekvenser för den smarta fraktionen, eftersom det i första hand är därifrån som kompetent "personal" rekryteras. Om denna inte har tillräckligt hög kapacitet så leder det till att den ena samhällskrisen efter den andra gör livet besvärligt för invånarna. På sikt stagnerar samhället. "Javisst är det så", tänker jag. Jag har varit inne på samma spår i en tidigare [söndagskrönika](#).

Det svenska välfärdsbygget har blivit så komplicerat att vi inte klarar av att hantera det.

Precis som klockkurvan har en smart fraktion, så har den en dum fraktion. När man låter människor från länder med låg IQ immigrera så växer den dumma fraktionen. Där hamnar inte bara de som endast kan utföra mycket enkla arbeten, utan där växer sådant som är problematiskt i alla samhällen: kriminalitet, våldsbrottslighet, mord, könssjukdomar, prostitution, vård- och bidragsberoende.

År 2009 publicerade en grupp psykologiska forskare [en rapport](#) med titeln *The impact of smart fractions, cognitive ability of politicians and average competence of peoples on social development*.

De testade smarta fraktions-hypotesen med hjälp av olika internationella testresultat (TIMSS och PISA). De jämförde också hur många patent som tas ut i olika länder samt hur nobelpris, antalet forskare och ingenjörer samt export av högteknologi fördelar sig mellan olika länder.

Emellertid tyckte de STF-gränsen på IQ 108 var satt för låg. De höjde den till 125, vilket utgör fem procent av en befolkning med IQ 100. På samma sätt sänkte de gränsen för The Stupid Fraction till IQ 70 –75. Det kanske bör tilläggas att proffsen inte anger IQ-värden på det sättet utan i percentiler, eftersom ju snittintelligensen varierar. Det finns ett antal listor som anger varierande värden. En färsk lista

<https://se.wwiqtest.com/iq-compared-by-countries/>

sätter Singapore högst med 108 och Ekvatorialguinea lägst med 56.

Psykologstudien från år 2009 bekräftade den avgörande betydelse den smarta fraktionen har för ett samhälle. Det finns ett mycket starkare samband mellan hög nationell BNP och den smarta fraktionen än mellan hög nationell BNP och genomsnittlig kognitiv förmåga. Deras slutsats: "Våra resultat understryker vikten av att främja de högt begåvade".

En viktig politisk följdfråga är hur politikerna kan främja tillväxten av det egna samhällets smarta fraktion. Vart söker de sig och vilka miljöer undviker de, eller till och med flyr ifrån? Här ligger USA i en klass för sig, genom sina toppuniversitet, sitt världsspråk, höga löner, sina avancerade kommersiella think tanks och laboratorier etc., men också genom en samhällsanda som uppmuntrar elitism och kreativitet. Trots att landet har en snittintelligens som ligger kring 98 och en dum fraktion som ger landet stora problem, så finns det gott om intellektuella enklaver. San Francisco Bay och Silicon Valley står naturligtvis i en klass för sig – där jag sett en redovisad snittintelligens på 130 – men också på östkusten finns stora smarta fraktioner: Massachusetts (Harvard, MIT), New York och Seattle. Samtidigt som USA har en stor egen smart fraktion så är landet en magnet för de bästa och smartaste i hela världen. Uppskattningsvis är bortåt hälften av de amerikanska doktoranderna inom STEM (Science, Technology, Engineering and Mathematics) födda utomlands. Hela 40 procent av *Fortune 500*-företagen grundades av invandrare. 18 % av invandrarna i USA har mer än en högskoleexamen.

Precis som det i USA finns många enklaver med både hög intelligens och kreativitet, så finns det miljöer som förlorat sin smarta fraktion. Detroit är ett exempel – ett skrämmande sådant. Före 60-talet hade Detroit en smart fraktion av ingenjörer och de övriga högutbildade som krävdes inom bilindustrin. Huvuddelen var vit av den smarta fraktion som behövdes för att bära stadens stora svarta arbetarbefolkning. När bilindustrin övergav Detroit försvann också denna smarta fraktion. Brottslighet, korruption och inkompetens ledde till en oundviklig kollaps. Coleman Young, Detroit's första svarta borgmästaren, var så öppet fientlig mot vita att han kan jämföras med Robert Mugabe i Zimbabwe, vars antikolonialism ledde till att de vita jordbrukare som inte dödades flydde, tillsammans med sina rikedomar och sin expertis. Det en gång välmående Zimbabwe är nu en av de fattigaste nationerna i världen. I likhet med postkoloniala afrikanska ledare kombinerade Detroit's borgmästare Coleman Young marxism med ett hat mot vita människor. Resultatet var förutsägbart. Det sägs inte offentligt men ingen tror att det går att återskapa ett välmående Detroit. Den smarta fraktionen är för liten.

Mig veterligt finns det inga siffror för Sverige men att vi har/har haft en betydande smart fraktion bestående av framför allt etniska svenskar är uppenbart. För mig förefaller det också som att den inte längre räcker till för att driva vårt avancerade svenska välfärdsbygge, alternativt att fel människor på grund av den styrande jämlikhetsideologin rekryteras till de avgörande tjänsterna. Dessutom fyller Migrationsverket och vänsterpolitiker på den dumma fraktionen, med stora och växande samhällsproblem som en oundviklig konsekvens. Ser vi på kriminalitet, dödsskjutningar och rättssamhällets oförmåga att sätta stopp för eller ens begränsa våldet, så är Sverige bra nära en failed state. Jag frågar varför de som har makten över politiken och offentligheten gör så? Förstår de inte vilket brott de begår mot kommande generationer?

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2023/01/01/sondagskronika-de-klyftiga-och-de-korkade>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.